

Stichting CHILD SURGERY - Việt Nam (CSVN)

Jaarverslag 2005

Motto: vergroot hun kans op een betere toekomst

Inhoudsopgave

INLEIDING.....	3
MISSIE.....	3
SAMENWERKINGSVERBANDEN.....	5
FONDSENWERVING, LIDMAATSCHAPPEN EN KEURMERK.....	5
FINANCIEEL VERSLAG	5
OPRICHTINGSHISTORIE.....	6
TOEKOMST, PLANNEN VOOR 2006.	6

Inleiding.

De stichting is nog zeer jong, ze bestaat eind 2005 pas 7 maanden en heeft vanaf september 2005 een website. Pas vanaf dat moment konden spontane giften worden verwacht. Het werk van de stichting is geen nieuw initiatief, maar beoogt op een logische wijze het werk dat een voorganger in de afgelopen 30 jaar heeft verricht gedeeltelijk voort te zetten.

Missie.

CSVN verleent hulp aan lichamelijk gehandicapte kinderen in Vietnam, vooral handicaps die aangeboren zijn, waaronder mogelijke nawerkingen van Agent Orange. Daarnaast ook die welke door slechte leefomstandigheden of door ongelukken zijn veroorzaakt.

Veel aandacht gaat uit naar de zeer jonge kinderen omdat bij hen een afwijking dikwijls gemakkelijker valt te herstellen of te verbeteren. Ook is er aandacht voor jongvolwassenen die al een heel leven met zulk een handicap achter zich hebben en een kans verdienen op een meer zelfstandig bestaan.

De hulp bestaat uit orthopedische en reconstructief-plastische chirurgie, hulpmiddelen of een microgift.

Beginsel.

Het meest wenselijk zou zijn dat hulpbehoevende personen hulp als bovenstaand vanuit de eigen samenleving ontvangen en dat die ook vandaaruit wordt bekostigd.

Ontwikkelingslanden zijn daar veelal nauwelijks toe in staat. Op humanitaire gronden springen andere naties bij, niet alleen met geld maar ook met expertise. Veel teams die op allerhande gebied uitgezonden worden, verrichten gratis de noodzakelijke handelingen.

Met het inzicht dat je eigenlijk beter iemand eenmalig kunt leren vissen dan alsmaar vis te geven heeft er intussen ook veel aan kennisoverdracht plaatsgevonden. Dat maakt enerzijds de effectiviteit van de verleende hulp groter, maar ook de opgeleiden kunnen aan dit proces van kennisoverdracht deelnemen. Misschien wel het belangrijkste is dat de hulpbehoevende in dit proces meer zelfstandig wordt, niet meer zo afhankelijk van zijn buitenlandse medemens. Vergroting van waardigheid is een essentiële winst.

CSVN zet in dit proces een volgende en logisch aansluitende stap. De kernpunten zijn:

1. Ze zet locale (bijgeschoolde) artsen in om de benodigde chirurgische operaties te laten verrichten. Dit geschiedt voor lokaal gebruikelijke tarieven.
2. Ze richt zich op de hulpbehoevenden in de verste uithoeken van het land, ervan uitgaande dat hier de van elders aangeboden hulp het meest moeizaam naar toe druppelt. In Vietnam betreft dit dan meteen ook de meest armoedige gebieden.
3. Ze spoort ter plekke de hulpbehoevenden op aan de hand van medische screenings en brengt hen naar goed geoutilleerde medische centra over voor behandeling.
4. Ze ziet erop toe dat na de operaties ook geoefend wordt zodat de betrokkene zich met de nieuwe of herstelde situatie vertrouwd kan maken.
5. Voor de organisatie van een en ander gebruikt zij een ervaren locale bemiddelaar.

Opmerkingen:

In Vietnam is de medische hulp aan kinderen beneden 6 jaar gratis. Dat wil zeggen, behandeling van levensbedreigende situaties en gezondheidsadviezen. Voor het overige moet de patiënt geld meebrengen wat het verlenen van hulp ernstig in de weg staat. Het is triest om te moeten constateren dat artsen werkeloos toezien hoe hun behandelafaciliteiten onderbenut blijven.

Veel organisaties richten zich op het beschikbaar stellen van faciliteiten. Logisch, want daar kan langdurig gebruik van worden gemaakt door opeenvolgende populaties, een goede investering. CSVN richt zich op het individu, met de bedoeling hem in staat te stellen zulke algemene faciliteiten te kunnen benutten. Enkele voorbeelden: als je niet kunt lopen, hoe kom je dan op school? Als je hand het niet doet, hoe kun je dan leren schrijven? Op dit 'voortraject' is veel te doen.

Projecten en individuele hulp.

De hulp die CSVN biedt in de buitengebieden wordt om efficiency-redenen groepsgewijs georganiseerd in zogeheten projecten. Een minimale groep bestaat uit 10 kinderen, deze zal wat meer in de buurt van een operatiecentrum worden gevormd. Een heel efficiënte afhandeling kan plaatsvinden bij een groep van 50 kinderen die per 10 achter elkaar in behandeling worden genomen en gerevalideerd.

Naast deze hulp aan samengestelde groepen wordt ook individuele hulp verleend. Bijvoorbeeld door het verschaffen van hulpmiddelen, zoals beugels, krukken, protheses, rolstoelen, enz. afhankelijk van wat de screening aan behoefte(n) oplevert. Verder is er aandacht voor families met een zwaar gehandicapt en niet te behandelen kind hetgeen een grote druk op de familie legt. Door de inkomenssituatie te verbeteren, bijvoorbeeld door ontwikkeling van een huisindustrie of door fokvee aan te schaffen, is de familie beter in staat de noodzakelijke verzorgingstijd aan het kind te besteden. Dit brengen we op gang met een microgift. Op die manier brengen het betreffende kind én de familie in een waardiger levenssituatie.

Bestuur en organisatie.

CSVN is op 30 mei 2005 opgericht. Het bestuur bestaat in eerste instantie uit één persoon, de oprichter.

Naarmate de organisatie op de been komt is er bestuursuitbreiding nodig. Gehoopt wordt dat capabele en betrokken mensen zich zullen aanmelden en dat dit tot een vloeiende uitbreiding leidt. Naast het bestuur is er plaats voor een (freelance) medewerkerkring. Dit zal zich in 2006 verder ontwikkelen.

Bestuurssamenstelling:

Alle functies werden in 2005 verricht door

J.K.A. (Jo) Koster

Samenwerkingsverbanden.

Het is goed denkbaar dat **CSVN** met andere organisaties zal kunnen samenwerken. Bijvoorbeeld als een organisatie alleen operatiekosten zou vergoeden, zouden wij de overige kosten voor onze rekening kunnen nemen. Of indien een organisatie ter plekke zelf operaties ter hand wil nemen en aan kennisoverdracht wil doen, zouden wij ervoor kunnen zorgen dat dit ten goede komt aan kinderen in de arme grensstreken.

Verder maken wij gebruik van een Vietnamese Non Governmental Organization (NGO) onder leiding van een bekwame man, Dong Van An, het te Hanoi gevestigde **CENTER II Direct Help For Disabled Children (CII)**, die ingeschreven is bij de **The Vietnam Association for Relief of Disabled Children (ARDC)**. Dong Van An heeft lange tijd voor de intussen opgeheven Nederlandse organisatie **Komitee Twee** gewerkt en beschikt over veel organisatorische kennis en contacten.

Ook de gekozen operatielocaties zijn vertrouwd met onze aanpak. Wij maken gebruik van de in de provincies liggende Orthopedic Rehabilitation Centers (ORC) in Ba Vi, Thay Nguyen, Hai Phong en Vinh. En zo nodig van het Qu Ba Hospital (QBH) en National Institute for Pediatric (NIP) in Hanoi. Artsen van deze ORC's zijn in orthopedische chirurgie bijgeschoold door een Nederlands hoogleraar in een meerjarig "on the job" programma.

Fondsenwerving, lidmaatschappen en keurmerk.

Fondswerving richt zich via de gebruikelijke kanalen op particulieren, bedrijven, instellingen, scholen, kerken, vermogensfondsen, verwervingsfondsen. Het internet zal op zijn mogelijkheden worden aangesproken. Ook via media wordt getracht aandacht te krijgen. Verder zal er gericht contact worden gezocht met potentiële gevers.

Om in aanmerking te kunnen komen als begunstigde van de Postcodeloterij stelt deze als voorwaarde dat eigen inkomsten zeer groot zijn. Dat ligt buiten ons bereik.

Verder zijn we bekend bij enkele ondersteuning verlenende organisaties zoals AlleGoedeDoelen/GeefGratis/DoneerWijzer, Donateursvereniging/GeefWijzer en GoedeDoelenTest. Lidmaatschappen van fondswervende verenigingen zijn ons momenteel nog te kostbaar.

Een keurmerk ligt voorlopig buiten onze begroting. We tonen ons reilen en zeilen via de website vanuit een open en transparante houding, zodat de donor zelf een oordeel kan vellen omtrent de juiste besteding van diens bijdrage. Een onafhankelijk opgestelde jaarrekening ondersteunt dit.

Financieel verslag.

Het oprichtingsfonds is nog niet geheel uitgeput. Het wordt alleen nog aangesproken voor zaken die rechtstreeks met het oprichten te maken hebben, zoals bijvoorbeeld het drukken van een eerste nette folder. Voor het overige wordt alle papierverbruik-porto zoveel mogelijk beperkt.

Alle onderhoudskosten worden bekostigd uit 5% van de algemene inkomsten of van giften die daar specifieke voor bedoeld zijn. Hieronder vallen voornamelijk de kosten van de bank en van de internetprovider. De hoop is dat we deze inperking op lange termijn zullen volhouden.

Het onderscheidt ons mede van veel gekeurmerkte Goede Doelen waar 25% als maximum is toegestaan.

Het vrijwilligerswerk staat erg voorop. Van hen wordt gevraagd om naast hun tijd en inspanning ook de kleine daarmee gepaard gaande kosten voor eigen rekening te nemen.

Giften kunnen ook specifiek worden verstrekt bijvoorbeeld voor kantoorkosten, adviezen voor effectieve werving of organisatie, enz. Dit kan worden meegenomen in de fondswerving.

Op het einde van dit jaar werden enkele mooie giften ontvangen die ons in staat stelden om een eerste groep van 10 kinderen te gaan helpen. De uitvoering daarvan werd overgeheveld naar 2006.

Een aparte jaarrekening over 2005 behoort bij dit jaarverslag.

Oprichtingshistorie.

Bij een drietal privé bezoeken aan Vietnam in 2002, 2003 en 2004 werd ruimschoots kennis gemaakt met onze huidige Vietnamese tussenpersoon. Van het begin af aan werd zijn intense betrokkenheid op dit werk duidelijk. Toen in 2004 het Nederlandse kantoor in Hanoi waar hij werkte opgeheven werd en hij het op eigen kracht wilde voortzetten besloot ik dit te steunen. Daarmee zou de hulp aan kinderen worden voortgezet. Maar ook zou er vanuit een verzelfstandigde Vietnamese organisatie worden gewerkt in plaats vanuit een Nederlandse vertegenwoordiging. Wat mooi zou aansluiten op internationale ontwikkelingen op dit gebied. Verder zou zijn expertise niet verloren gaan, alle interne kanalen, naar de medische wereld en naar de overheid, waren hem in de loop van zo'n 14 jaar goed bekend geworden.

Toekomst, plannen voor 2006.

Het bestuur zal worden uitgebreid. Dan kan ook aan artikel 24 van de Belastingdienst worden voldaan. Getracht wordt een actieve medewerkergroep te formeren. Het comité van aanbeveling zal worden versterkt.

De fondswerving wordt uitgebreid. Er zullen projectmatige aanvragen worden gedaan. Voor groepen van kinderen tot een aantal van 50 werkt dit, zoals gezegd, zeer effectief. De hoop is dat er uiteindelijk (weer) zo'n 400 kinderen per jaar kunnen worden geholpen.

Ons doel is ongeveer 100.000 euro op jaarbasis te verwerven, voor operaties, hulpmiddelen en microgiften.

Bussum, 1 mei 2006

Jo Koster, bestuur.